

Trecutul

Octavian Goga

S-abat muștrări din altă vreme,
Din vremea când nu ne știam,
Și vin pe nume să mă cheme,
Să-mi strige nopțile la geam,
Ca o pădure de blesteme...

Trecutul tău de-odinioară,
Prăpastie cu multe guri,
Cu întrebări ce mă-nfioară,
Cu șerpuii și cotituri...
Trecutul, nesătulă fiară...

Trecutul, umbră vinovată,
Tâlhăr scăpat de sub zăvor,
Din cripta lui întunecată,
Se furișează, călător,
Și lângă patul meu s-arată.

Trecutul, cioclu de morminte,
Sinistru oaspete de-amurg,
Neguțător de jurăminte,
Din haina-i ciuruită curg,
Drept zdrențe, -aducerile-aminte.

El vine tainic să dezgroape
Tot ce-am închis în țințirim,
Ne-aduce lacrimi în pleoape...
- Dă-mi mâna ta, să-l gătuim,
Trecutul, când îl simți aproape...